

EN EL 35 ANIVERSARI DEL P.S.U.C.

MISSATGE FRATERNAL DEL P.C. d'ESPANYA

Al Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Benvolguts companys :

El Partit Comunista d'Espanya s'associa cordialment a la celebració del 35 Aniversari de l'existència del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Fem nostres els termes de la declaració que heu publicat amb aquest motiu.

La creació del P.S.U. va representar un gran progrés en la lluita revolucionària de la classe obrera de tots els pobles d'Espanya. Catalunya, que havia estat tradicionalment un centre de la influència anarquista, va començar a ésser una fortalesa del marxisme-leninisme, i aquest procés ha continuat desenrotllant-se al llarg de més de trenta anys de dictadura. La gran combativitat dels revolucionaris anarquistes i dels treballadors influïts per ells, s'elevà a un nivell superior amb l'aparició d'una avantguarda poderosa, que s'inspirava en les idees i la tàctica de la gran Revolució socialista d'octubre, i que aplicava a la lluita de classes una concepció revolucionària moderna i científica. Amb el P.S.U., Catalunya passà de la infància del moviment obrer a la seva etapa de maduresa revolucionària. Pel pes de Catalunya en el conjunt dels pobles d'Espanya, aquest esdeveniment tingué una gran importància per a tots ells.

La tasca política del P.S.U.C., aliat a les altres forces obreres i democràtiques de Catalunya, li va permetre de jugar un important paper en la guerra revolucionària contra el feixisme. Posteriorment, el P.S.U.C. fou la primera força que sota el terror i la clandestinitat aixecà la bandera de la lluita de classes, democràtica i nacional. La història del P.S.U.C. és un exemple d'heroïsmes, del qual els noms de Martos, Roca, Girabau, Serrat, Puig Pidemunt, Valverde, Carro, Numén Mestres, Panyella, Solsona, Miret, Fusimanya, Lloret, Buixó Pancharmé, caiguts gloriosament en la lluita,

són fites d'una marxa erigida d'obstacles i de dificultats.

Avui el P.S.U.C. treballa intel·ligentment junt amb les altres forces democràtiques per tal de posar fi a la dictadura i obrir camí a la democràcia, al socialisme i la llibertat nacional. El P.S.U.C. participa eficaçment en el moviment democràtic, en el moviment obrer i el moviment estudiant. El P.S.U.C. té en compte els canvis que hi han hagut a Espanya i al món i mostra audàcia i intel·ligència en l'aplicació creadora del marxisme-leninisme; donant mostres d'esperit novador i revolucionari. La joventut treballadora i estudiant de Catalunya se sent cada vegada més identificada amb el Partit de la classe obrera.

Les relacions del Partit Socialista Unificat de Catalunya i del Partit Comunista d'Espanya constitueixen un exemple d'amistat i comprensió recíproques, de solidaritat i ajuda mútua, vertaderament exemplars. El P.S.U.C. posseeix plena personalitat i independència i, alhora, intervé activament i

directament en l'elaboració de la línia i la tàctica del Partit Comunista d'Espanya. Els comunistes espanyols veiem en el P.S.U.C., partit dels comunistes catalans, una part de nosaltres mateixos i en la classe obrera catalana un destacament d'avantguarda de la classe obrera única de tots els pobles d'Espanya.

Benvolguts companys !

En el vostre 35 aniversari, saludem en les persones de Gregori López Raimundo i Josep Moix tots els comunistes catalans, la vostra gloriosa classe obrera! En Rafael Vidiella i Pere Ardiaca, saludem la generació dels fundadors del P.S.U.C. que tan gran servei feu a la causa del socialisme a Catalunya i a Espanya.

Visca el Partit Socialista Unificat de Catalunya!

Visca la combativa i aguerrida classe obrera catalana!

Pel Comitè Central
del Partit Comunista d'Espanya,
Dolores Ibárruri - Santiago Carrillo.

LA SALUTACIO DELS PRESOS POLITICS

En el 35 Aniversari de la fundació del nostre Partit, nosaltres, militants del P.S.U. de Catalunya, des de la presó « Modelo », enviem una salutació fraternal a tots els camarades, a tot el nostre poble que lluita per alliberar-se de la dictadura franquista, per conquerir la democràcia i les llibertats nacionals de Catalunya, en el camí més ferm cap al socialisme en el nostre país.

Amb orgull ens sentim participants d'aquesta lluita, en la que el nostre Partit ocupa el primer lloc a despit de la dura repressió que durant més de trenta anys està sofrint. Fos amb les masses, ha superat totes les persecucions de l'enemic i, enfortit amb una línia política correcta, ha vençut etapes difícils. El nostre P.S.U. de Catalunya, unit fraternalment al Partit Comunista d'Espanya, vencerà totes les dificultats que s'oposin al triomf de l'aplicació correcta del marxisme-leninisme en les condicions actuals de la lluita en el nostre país.

Visca la unitat dels comunistes de Catalunya!

Glòria al Partit de la classe obrera als seus trenta-cinc anys de lluita!
Barcelona, juny del 1971.

DOBROVOLSKI, PATSAIEV, VOLKOV

TRES HEROIS DEL COSMOS

Igual que d'altres milions de persones arreu de la Terra, seguim, admirats, la nova i extraordinària proesa dels cosmonautes soviètics Dobrovolski, Patsaiev i Volkov, a bord de « SOYUZ 11 » i de « SALIUT » quan, inesperadament, ens arribava la trista nova: després de romandre vint-i-quatre dies a l'espai, els tres cosmonautes morien poc abans d'aterrar. Retornaven a la Terra, a la seva Pàtria soviètica. Havien complit amb abnegació exemplar la missió extraordinàriament complexa de pilotar per primera vegada una estació orbital.

« Treball », fent-se portaveu del sentiment dels comunistes catalans, expressa el més emocionat i sentit condol al P.C.U.S., als familiars dels tres cosmonautes, a tot el poble soviètic.

Expressem alhora la nostra total confiança que la ciència, la tècnica i els cosmonautes soviètics, els primers en obrir les rutes inexplorades del cosmos, assoliran nous i grans èxits.

Tots han de tornar als seus llocs de treball!

« ... SI ABANS NO HEM IMPOSAT JA AMB LA LLUITA LA READMISSIO DELS NOSTRES COMPANYS, HEM DE FER DEL 28 DE JULIOL UNA IMPORTANT JORNADA DE COMBAT CONTRA ELS NOSTRES EXPLOTADORS I CONTRA ELS SEUS INSTRUMENTS DE REPRESSIO (...) NO ADMETREM CAP ACOMIADAMENT; TOTS HAN DE TORNAR ALS SEUS LLOCS DE TREBALL! », subratllaven enèrgicament el 3 de juliol els treballadors de la S.E.A.T. en el seu òrgan « Asambleu Obrera ».

I així assistim, en ple període de vacances, al desenrotllament del moviment reivindicatiu i solidari de més extraordinària repercussió dels darrers temps, per la unitat, combativitat, nivell d'organització que demostren els milers de treballadors que hi participen; per la mobilització solidària, obrera i ciutadana que ha arrencat i s'està desenrotllant a Barcelona i zones industrials veïnes; per les manifestacions de solidaritat internacional que han trobat expressió, entre altres, en els diversos comunicats conjunts firmats per les Comissions Obreres de la S.E.A.T. i les delegacions de sindicalistes italians i dirigents obrers de la F.I.A.T., de sindicalistes francesos, de delegats de la Unió Internacional de Treballadors Metal·lúrgics, que han acudit a aportar el seu valuós recolzament a la lluita dels treballadors de casa nostra.

L'enfrontament dels treballadors de la S.E.A.T. contra les mesures d'increment de l'explotació que l'empresa volia imposar-los i contra l'engrenatge repressiu que les ha acompanyat, es produeix en el marc d'una situació d'un cert increment de l'atur forçós, conseqüència de la situació econòmica, i es produeix, a més, quan, a despit de la suspensió durant sis mesos de l'article 18 i d'haver desfermat els torturadors de la social contra el moviment obrer, estudiant i antifranquista, el país ha viscut una notable extensió dels conflictes socials, conflictes que, a Catalunya, han afectat centenars d'empreses, s'han exterioritzat en manifestacions ciutadanes de tanta envergadura com les de Santa Coloma, han posat en moviment metges, professors de segona ensenyança, intel·lectuals, pagesos, etc., i que han incorporat a l'acció de masses a nivell de tot Espanya els professors d'Institut, els metges Hospitalaris, els productors de llet, etc.

Quan reflexionem que la plantilla de la S.E.A.T. està emmarcada per quadres i personal dirigent que procedeix en gran mesura de l'Exèrcit —que són molts d'ells militars en actiu—, o de la Policia Armada i Guardia Civil; que posseeix el seu propi servei policíac interior, tindrem una idea del camí recorregut pels treballadors de la més important fàbrica de Barcelona (i una de les més grans d'Espanya quant a nombre d'obrers), fins a situar-se com ho estan en aquest moment a la capdavantera de la lluita obrera a Catalunya i influint amb pes extraordinari en tot el moviment obrer de casa nostra.

No és lloc ni moment aquí per a fer un estudi, ni que fos abreujat, d'aquest ascens del moviment obrer i reivindicatiu de la gran fàbrica automobilística. Només volem destacar alguns aspectes de les lluites actuals.

Si alguna prova feia falta per a convencer els qui no ho estaven, que dur els millors obrers, els més decidits i honestos, als llocs d'enllaços i jurats no significava « integrar-los », les accions de la S.E.A.T. l'aporten abastament: la preparació de les candidatures, la discussió del programa a defensar, l'elecció massiva dels homes més entregats, ha unit poderosament el conjunt de treballadors de l'empresa i els ha donat una força extraordinària en facilitar-los un braç legal combativament disposat a defensar els seus interessos. Abans els calia defensar-se del Jurat d'Empresa; ara disposen en ell de puntals de defensa contra les maniobres patronals. Defensa limitada, és cert, puix que una part dels Jurats, els antics fonamentalment, s'han mostrat dòcils a les instigacions patronals i han votat contra els treballadors en l'acte de conciliació. Però és un fet que,

quan ha esclatat el conflicte, la Direcció, obligada a discutir amb veritables representants obrers, defensors dels interessos dels seus companys, s'ha trobat en difícil postura, no ha pogut maniobrar lliurement, ha hagut de cedir terreny.

L'obediència als interessos de l'empresa d'una part dels Jurats ha estat perjudicial pels treballadors, i està plenament justificada l'exigència que dimiteixin si no rectifiquen la seva conducta, com de fet han començat a rectificar-la en els tràmits previs al judici a Magistratura.

No és cert tampoc que dur els millors al càrrec d'enllaç o de Jurat sigui tant com « suïcidar-los ». L'empresa, és clar, cerca sempre que pot a, en primer lloc, decapitar el moviment dels caps que en destaquen:

aquest és l'objectiu de la quarantena, a l'origen, d'expulsions de la S.E.A.T., entre les quals figuren 14 Enllaços i Jurats. Però, a l'hora d'escriure això, l'acció unida dels treballadors ha obligat ja a readmetre setze acomiadats, entre els quals figuren cinc representants legals. I ja veiem com els obrers se senten amb força —la tenen realment— per a fer anul·lar totes les sancions, i com lluiten per aconseguir-ho.

Mentrestant, jurats i enllaços repressaliats continuen la seva missió, es consideren com a representants en actiu i estan presents en tant que tals a les reunions al Sindicat: quan tenen els treballadors darrera seu, l'empresa ni el verticalistes són prou per a impedir que actuïn.

(passa a p. 3)

LA SOLIDARITAT DELS TREBALLADORS ITALIANS I FRANCESOS

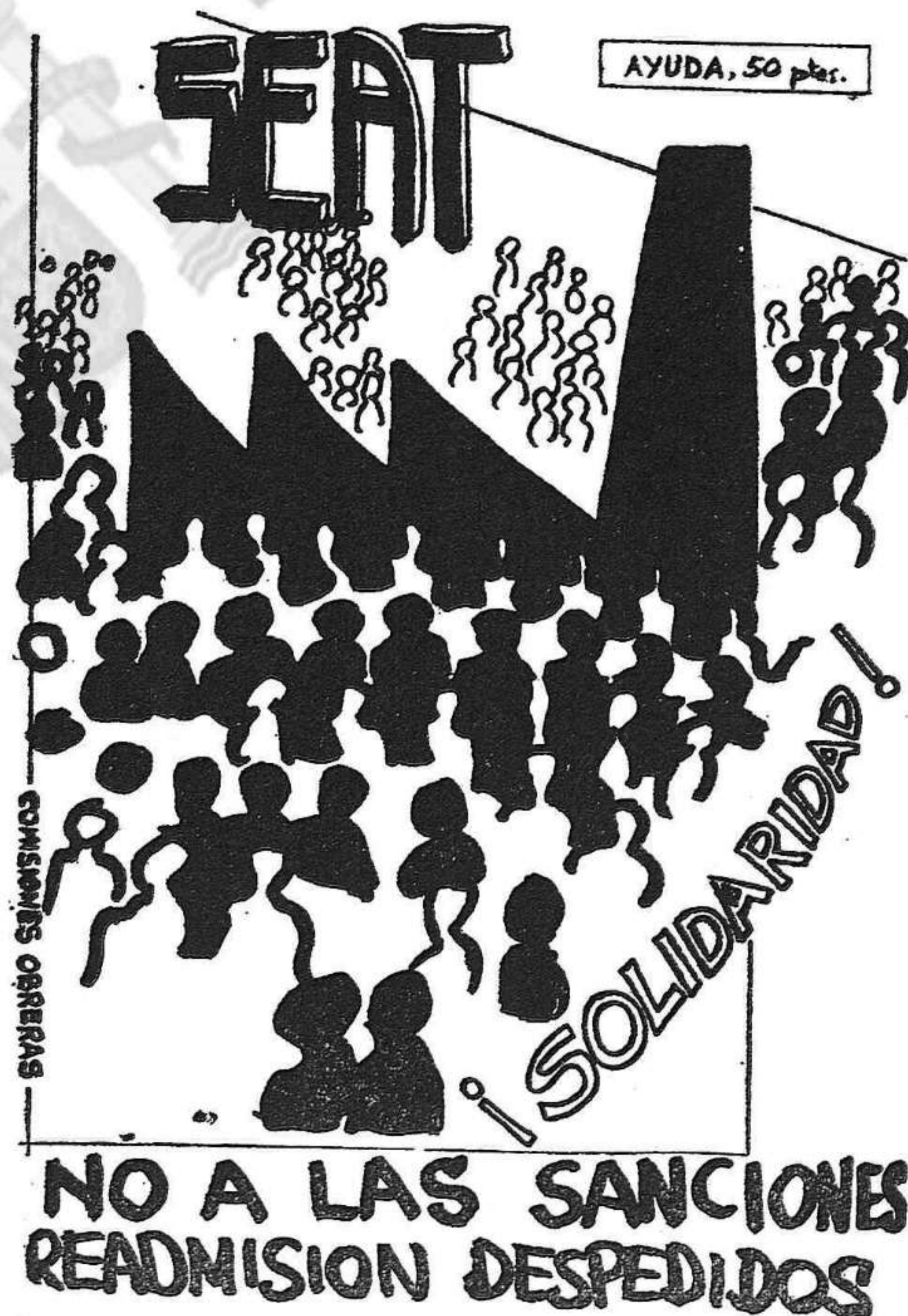
« Asambleu Obrera » feia públiques el 2 de juliol les entrevistes celebrades amb la delegació sindical italiana i n'expressava la seva importància en un comunicat: « ... Els representants de les organitzacions italianes, franceses i internacional, són conscients del desenrotllament necessari de la solidaritat moral i material envers la lluita valent dels treballadors espanyols, basada en els principis de l'internacionalisme proletari, i que contribuirà a apropar

l'hora de la seva victòria contra la patronal i el poder franquista —que són mantinguts pel capital internacional—, per la satisfacció de les seves reivindicacions com per les llibertats sindicals i democràtiques... »

Per la seva part, el 28 de juny, en dos successius comunicats, les Comissions Obreres de S.E.A.T. i la Comissió Sindical Italiana expressaven: « ... Les Comissions Obreres de S.E.A.T. i de tot el país agraïm la solidaritat dels sindicats italians F.M.I., F.I.O.M., U.I.L.M., i la dels treballadors de la F.I.A.T.

« Considerem que els avanços reals en la informació i coordinació que les delegacions italiana i espanyola acorden, són de vital importància per a la nostra lluita comuna, per les nostres reivindicacions, per autèntics sindicats de classe i per governs que representin autènticament els interessos de la classe obrera... »

I en un segon comunicat, després d'expressar el compromís a sostenir i popularitzar la lluita de la S.E.A.T. entre els treballadors italians, s'anuncia que: « ... Les organitzacions sindicals italianes cuidaran que sigui enviada una delegació que estigui present al procés intentat contra alguns dels companys de la S.E.A.T. per haver reivindicat el dret a un sindicat lliure i el dret a la vaga... »

CARTELL D'AJUDA DE LES COMISSIIONS OBRERES

ISOLAMENT I REPRESSIO

La maniobra opusdeista encaminada a preparar la successió de Franco per un instrument dòcil que reafirmi la seva situació en el poder, ha estat des del seu inici una font de tensions i de lluites.

D'una part un ampli moviment de masses que trobà un moment de convergència durant el procés de Burgos, però que després, a despit de trobar-se mancat encara d'una alternativa democràtica unitària, segueix manifestant-se diàriament amb una empenta creixent i assolint cada vegada un grau més elevat de coordinació a nivell de tot Espanya. Per altra part, diversos sectors que es mouen encara dintre del règim, sensibles a la pressió d'aquest moviment de masses i que es veuen apartats de la participació al poder, intenten de fer sentir la seva protesta.

Aquests darrers dies, els sectors més cautes i diplomàtics de la Jerarquia eclesiàstica han marcat un nou punt de separació del Govern franquista amb un gest tant contundent que no dona lloc a confusió: el nomenament del Cardenal Tarancón com Administrador Apostòlic de Madrid. Una sèrie d'actituds i protestes contra aspectes fonamentals de la política repressiva —que ha fet exclamar al Ministre de Justícia, exasperat que « ... una corriente marxista está infiltrada en el seno del catolicismo español... »—, ha tingut lloc aquests temps darrers, com la del bisbe auxiliar de Pamplona Sr. Larrauri i quaranta-cinc sacerdots de la seva diòcesi contra la tortura; la de l'Assemblea Diocesana de Huelva denunciant les declaracions del Ministre de Justícia

com a difamatòries, i l'important escrit del Secretariat de « Justícia i Pau » de l'Arquebisbat de Barcelona contra el projecte de reforma de la Llei d'Ordre Públic. La inseguretat i el nerviosisme davant de la pròpia feblesa augmenta el temor i les reserves del Govern reduint cada vegada més la seva activitat política a un sol aspecte: la repressió.

La repressió segueix projectant-se en les seves formes més brutals contra el poble i els seus sectors democràtics organitzats com ho demostren les brutals peticions fiscals als dirigents obrers de S.E.A.T. Gilaberte, Vallejo i Varo, als obrers de la Construcció i de Químiques Salgado i León, als obrers metal·lúrgics Pedro José Perez Muñoz, Ginés Martínez Serrano i Juan de Dios Sanchez Gonzalez; a l'estudiant Elena Irrazola i contra altres treballadors o contra periodistes i publicacions com « Triunfo » que intenten mantenir una línia independent. Alguns aspectes de les darreres disposicions del Govern, però són un intent de pressió repressiva dirigida contra aquells que preconcitzen una apertura a partir del règim: L'augment de les multes fins a un milió de pessetes no és una amenaça directa contra la classe obrera i les forces populars, sinó contra aquells als quals aquesta amenaça pot convertir-se en fet real. El projecte de reforma del reglament de les Corts amb modificacions que suposen « una cierta regresión » respecte del reglament vigent, no apunten precisament a fer callar les veus de les forces democràtiques, que coneixen bé la significació d'aquesta farsa organitzada, sinó contra aquells que dintre mateix del

sistema poden posar en tela de judici, ja que no modificar, l'intent de continuïtat dictatorial neo-franquista.

Febleza, repressió, isolament, heus aquí tres aspectes importants que caracteritzen la situació actual del Govern opusdeista. Enfront seu, el moviment democràtic apunta en sentit invers cap a l'enfortiment de la seva organicitat, l'ampliació de la lluita i la consolidació de la unitat.

A Catalunya, la victòria aconseguida per les Comissions Obreres en l'aprofitament de les eleccions sindicals i la repetida coordinació dels Col·legis professionals, en les seves posicions públiques contra les eleccions municipals primer i contra el projecte de la Llei d'Ordre Públic ara, són exemples de passos endavant en l'organicitat, mentre que la vaga de la S.E.A.T., els aturs solidaris de diverses empreses, la batalla guanyada pels metges i l'important combat dels professors d'ensenyança mitja, ho són de l'ampliació de la lluita.

En el pla unitari, els avanços aconseguits en aquest darrer període estan consolidant a tots els nivells la coordinació dels amplis sectors convergents. La difusió, la discussió i l'agitació entorn de l'alternativa democràtica i nacional, s'han convertit en activitat de masses a través de diverses iniciatives i la seva culminació en una o altra forma no pot fer-se esperar.

La lluita contra la repressió adquireix, com a objectiu immediat, la doble significació de frenar l'enemic i de generar noves energies amb capacitat unitària.

La gran lluita dels treballadors de la SEAT

(ve de p. 2)

Una experiència primera que ens ofereixen les lluites de la S.E.A.T. és aquesta del gran paper jugat per representants obrers legals que tenen darrera seu la massa dels treballadors disposats a combatre i a defensar-los. I junt a aquesta experiència, la que mostra, com venim repetint, que enllaços i jurats no són LA direcció del moviment obrer, sinó només el seu braç legal; la direcció del moviment obrer són les Comissions Obreres; àmplies i operatives Comissions que incorporen continuament al seu si els treballadors que desputen, que asseguren UNA DIRECCIO PERMANENT DE LA LLUITA SOTA TOTS ELS ASPECTES; legal, extra-legal. Seria un error de « legalisme » limitar la direcció del moviment obrer als enllaços i jurats per que són legals, un error no menys greu que el de « clandestinisme » que, avui, significa isolar els dirigents obrers de les masses i deixar aquestes abandonades.

La lluita de la S.E.A.T. continua. La recollida de firmes entorn del document denunciant l'acta de conciliació es realitza massivament: més de 9000 se'n havien recollit en els primers tres dies. El judici a Magistratura el dia 28 constitueix, amb la solidaritat econòmica i de lluita envers els represaliats, objectiu mobilitzador no solament pels treballadors de la S.E.A.T. sinó per a tots els treballadors de Catalunya, que ja han iniciat vagues de solidaritat, que estan firmant massivament un document de protesta, que fan seva la gran batalla dels obrers del automòbil de Barcelona contra l'arbitrarietat patronal, contra la repressió sota totes les seves formes, contra la dictadura. I avancen així cap a accions coordinades de més envergadura, com podria ser-ho una acció solidària del Metall amb motiu del judici del 28, en defensa dels treballadors represaliats per la Direcció de la S.E.A.T.

LES LLISTES NEGRES DELS PATRONS DE LA CONSTRUCCIO DE LLEIDA

UN FET ESCANDALOS SOBRE EL QUE CAL FER LLUM

Es sabut que a Lleida, capital, ha augmentat l'atur obrer al Ram de la Construcció a partir dels darrers mesos de l'any passat. El pas, però, a la situació d'atur no s'ha fet d'acord amb exigències de la reducció del volum de treball, sinó en consonància d'unes LLISTES NEGRES elaborades per la patronal per desfer-se del personal que consideren capaç d'encapçalar les lluites per les reivindicacions més sentides dels obrers de la Construcció.

Darrerament, a Lleida, els patrons que obligatorament estan inscrits a la Secció Econòmica del Sindicat de la Construcció, s'han constituït en Gremi, apart del Sindicat vertical, i una de les missions que s'han donat ha consistit en elaborar aquestes LLISTES NEGRES. I, què ha passat?; que recentment ha estat iniciada la construcció d'un ampli polígon d'habitatges i l'empresa constructora necessita contractar nova mà d'obra. Però quan han sol·licitat treball els obrers en atur, que són els qui haurien d'ésser admesos en primer terme, han estat rebutjats per l'empresa per estar molts d'ells inclosos a les LLISTES NEGRES.

Aquesta indignant actitud de la patronal mereix la reprobació més absoluta. La reprobació no és suficient, però: és indispensable que els obrers de la Construcció que es troben en atur forços s'organitzin, vagin al Sindicat, a les autoritats, i els exigeixin treball, que n'hi ha. Que es reunixin en assemblees, elegeixin llurs comissions, manifestin amb les seves dones i criatures i reclamin el pa que els estan refusant. Hi ha treball i se'ls en ha de donar. Aquesta forma de repressió patronal és de les més vils que introdueix el Govern franquista-opusdeista.

Cal que els obrers de la Construcció i els dels altres rams que treballen surtin en defensa dels seus companys parats, es solidaritzin amb ells i exigeixin també que els llocs vacants siguin coberts, en primer terme, pels professionals del Ram que es troben en situació d'atur.

Cal preparar una gran mobilització popular contra la patronal de la Construcció de Lleida en defensa dels legítims drets dels parats.

CORRESPONSAL.

CAMPANYA

PER UN PARTIT MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

ELS CINC MILLIONS DEPASSATS

aviat caldrà fer el balanç

A partir del 23 de juliol, preguem totes les organitzacions de recollir i transmetre'ns les quantitats col·lectades per tal de poder publicar en el

proper número de « Treball » els resultats definitius de la Campanya d'ajut econòmic al Partit.

Llista n° 18

ELS PROBLEMES DE LES AGLOMERACIONS URBANES

El procés d'industrialització que s'està produint a Espanya, sobre tot des del Pla d'Estabilització, ha estat acompanyat d'un intens èxode rural i d'una concentració urbana anàrquica, pròpia de tot procés d'urbanització capitalista. A Catalunya, Barcelona i el seu cinturó industrial són el principal focus d'atracció dels immigrants de tota la península que fugen de la misèria rural i s'amunteguen en condicions escandaloses en els suburbis que creixen de forma desordenada.

Després del « boom » de la construcció es posa més de manifest que mai la problemàtica de l'urbanisme en tota la seva complexitat. La creació de barris nous ha engendrat noves necessitats d'infraestructura: pavimentació, clavegueres, instal·lacions d'aigua i electricitat, serveis de neteja, zones verdes, transports; ha fet aparèixer l'exigència de noves instal·lacions mèdico-sanitàries i escolars; d'una descentralització dels centres comercials i dels locals de diversió.

Com aborden tot això les autoritats? En comptes de disposar pressupostos substancials per les despeses d'ordenació urbanística, sanitat i educació; en comptes d'obligar les empreses i les immobiliàries a pagar de la seva butxaca (en el cas dels gasos industrials irrespirables o dels transports, per exemple) i a subordinar els seus interessos privats als plans urbanístics; en comptes de demanar l'opinió del poble, el que fan les autoritats és donar carta blanca als taurons de les finances i llençar la Guàrdia Civil contra els qui reclamen justament els seus drets a una vida digna. Els resultats els tenim a la vista: creixen com bolets els barris nous, perquè la construcció i l'especulació de terrenys donen beneficis ràpids i fabulosos. Els especuladors, les immobiliàries, amb la complicitat de les autoritats locals i de vegades la C.N.S., fan el seu agost acumulant fortunes a esquenes dels treballadors, obligats a pagar preus exorbitants per vivendes precàries. I els serveis urbanístics, escolars i sanitaris no s'instal·len... perquè al cap i a la fi no són font de beneficis per als oligarques.

La reacció popular s'està fent sentir des de fa temps. La gran manifestació de Sta. Coloma, el març passat, reclamant una clínica, va marcar un punt àlgid, però les mobilitzacions no s'aturen. A Terrassa s'aconseguia fer retirar a l'ajuntament un impost de recollida d'escombraries, després d'una acció massiva de negar-se a pagar aquest impost. A Sabadell, l'agrupació de veïns del polígon Espronceda, de la « Obra Sindical del Hogar y Arquitectura », està lluitant contra l'augment dels preus d'aquests pisos, i altres reivindicacions; aquesta agrupació està ligada a d'altres de la comarca de Barcelona

i del Vallès i està menant una ofensiva intel·ligent, lligant-se a la premsa legal (va convocar per finals de juny una conferència de premsa) i cridant els veïns a cercar la solució als seus problemes a través d'ASSEMBLEES. El 15 de juny, 200 veïns del barri d'Almeda (Cornellà) van manifestar davant l'ajuntament —amb la seva comissió al capdavant— reclamant una solució ràpida per a les famílies que es queden sense casa per les demolicions que exigeix el pas del II Cinturó de Ronda; una part de la comissió es va entrevistar amb l'alcalde, però un dels seus membres fou detingut i la resta dels manifestants fou dispersat per la Guàrdia Civil. A Sant Adrià del Besòs es recollien 7.293 signatures per protestar contra els dipòsits de les escombraries a poca distància de les cases, dipòsits que produeixen un focus de pestilència i insalubritat irresistible. A Bellvitge 965 signants d'una petició reclamen transports adequats pel barri, que està del tot desassistit, no sols de transports, sinó també d'escoles, pavimentació, llum, comerços i diversions.

Els problemes d'aquest tipus farien una llista inacabable. Al Prat i a Ripollet els habitants reclamen clíniques. Al Sudoest del Besòs, on viuen prop de 100.000 persones, la premsa s'ha fet ressó de la manca de 20.000 places escolars (només n'hi ha 9.000). A Badalona, al Bon Pastor, etc., la contaminació de l'aire amb gasos d'origen industrial fa l'atmosfera irrespirable.

Tots aquests fets demostren que el poble busca, i sovint troba camins per afrontar i resoldre aquests problemes. La unitat de tots els afectats és la clau de la solució: aquesta unitat comença establint-se de vegades mitjançant recollides de signatures o la utilització de posicions legals (com ara les agrupacions de veïns). La premsa legal pot ajudar a sensibilitzar l'opinió pública. Però tard o d'hora s'arriba a accions de masses, única manera eficaç de fer pressió sobre les autoritats, com ara les manifestacions al carrer, el boicot als impostos o als transports, etc. Les COMISSIONS DE VEÏNS o DE BARRI han de jugar un paper decisiu en l'organització de les masses. Els propis representants sindicals poden assumir aquesta problemàtica, com han fet els de diverses empreses de Badalona denunciant la pol·lució atmosfèrica i exigint solucions.

Per a contribuir a la consolidació d'aquest front de lluita, cal multiplicar aquest tipus de comissions territorials; cal lligar-se amb advocats, arquitectes i urbanistes, metges, periodistes, mestres i professors. I cal també analitzar, explicar i denunciar la política tentacular i antipopular del capital monopolista i els seus lligams amb l'aparell administratiu i burocràtic corromput de la dictadura franquista.

Sector 2 (27 aportacions), 14.663 pts.; Comitè de Barcelona i col·laboradors (10 donatius), 26.469 pts.; Grup Democràcia (4 donatius), 600 pts.; Sector 3 (Eixample), 350 pts.; Intel·lectuals (col·lectiu), 14.550 pts.; Comitè Local de l'Hospitalet (23 aportacions), 2.040 pts.; Sector 1 (3 donatius), 4.904 pts.; Estudiants (6 aportacions), 4.827 pts.; Comarca 15, 10.063 pts.; Comarca 20, 144.235 pts.; C.E., 937 pts.; Company E., 187 pts.; Grup Bolívar, 28.882 pts.; Lleida (capital), 1.728 pts.; Santa Coloma de Gramanet (5 aportacions), 4.395 pts.; Barcelonès (5 donatius), 495 pts.; Badalona (col·lectiu i 6 donatius), 3.630 pts.; Sabadell (col·lectiu), 13.535 pts.; Terrassa (col·lectiu i 2 donatius), 18.535 pts.; Viladecans-Gavà (col·lectiu), 125 pts.; Cornellà (Siemens), 3.290 pts.; Prat (6 aportacions), 1.095 pts.; Sant Vicens dels Horts, Sant Feliu i Molins de Rei, 1.109 pts.; Olesa de Montserrat, 30 pts.; Vilanova i la Geltrú, 874 pts.; Carles, 1.020 pts.; Un veterà del P.S.U., producte d'una jornada roja, 500 pts.; Una bona amiga cada dia més prop del P., 170 pts.; Reus (col·lectiu), 2.200 pts.; Tortosa (col·lectiu i 1 aportació), 1.000 pts.; Torelló (col·lectiu), 500 pts.; Vic (col·lectiu i 4 donatius), 4.790 pts.; Gironès (2 aportacions), 175 pts.; Mollet (de C.H.M. i simpatitzants), 1.200 pts.; Montornès (col·lectiu), 700 pts.; Grup Felisa de Aragón, 4.000 pts.; Alberto Salou, 600 pts.; XX., 10.000 pts.; Un amic, 30.000 pts.; Jordi, 352 pts.; Josep, 200 pts.

Total llista n° 18	358.955 pts.
Suma anterior	4.833.855 pts.
Suma i segueix	5.192.810 pts.

AJUT ALS PRESOS

Un simpatitzant del C. de B., 100 pts.; Barcelona, 1.395 pts.; Terrassa, 350 pts.; Sabadell, 50 pts.; Vic, 570 pts.; Comarca 15, 8.550 pts.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Estacio Pirenca

De 7 a 7,55 h - 21, 25, 30 i 39 metres
De 14 a 15 h - 17, 19, 21 i 25 metres
De 17 a 0,15 h - 21, 25, 30 i 39 metres

Dilluns i dijous, tarda i vespre;
emissions en català.